

PROJECTE EDE MONTORNÈS – ESPAI DE DEBAT EDUCATIU

ACTA REUNIÓ 18 de març de 2016

Assisteixen:

Diputació de BCN: Pili Garcia

Poble de Montornès: un total de 16 participants adults, d'àmbits i realitats diverses, i 7 infants, atesos per l'esplai Panda.

Es reprèn el tema d'autonomia i concretament sobre l'àmbit de l'alimentació, es recorden les aportacions fetes per a cada una de les franges d'edat. Així es demana incorporar a la franja d'edat de Primària:

- Col·laborar en l'elaboració del menú familiar

Aquest indicador aniria en consonància a quan també se li demana que col·labori en la compra d'aliments de casa.

Pel que fa a l'etapa de Secundària:

- Comprar amb una llista i gestionar els diners que porta
- Són capaços de recollir, fregar o posar rentavaixelles

S'obre el debat sobre els rols que les famílies adopten en aquest àmbit i que, sovint, es fa servir un llenguatge masculista. No ajuden gens expressions com ara "la mama s'ha oblidat de posar-te l'esmorzar a la bosseta..."

S'apunta que obrir les responsabilitats dels diferents membres de la família a les tasques de la llar, de la cuina, etc...ajudarà a trencar amb aquests estereotips de a qui li toca fer les coses "les dones a la cuina", "els homes a reparar coses..."

Es debat de quina és la composició d'aquest terme "**família**" que sempre parlem, és obvi que per les circumstàncies actuals, els avis han d'estar incorporats, ja que en molt casos són aquests els encarregats de recollir als nets de l'escola i fer el dinar, berenar... amb ells. Se'ls demana que facin de papes quan en realitat són avis. Tothom està d'acord que el rol que han de desenvolupar és diferent. S'apunta que la feina dels pares és educar als seus fills perquè col·laborin, siguin responsables i respectuosos amb els avis, ja que s'hi estan moltes hores.

També s'apunta que, a vegades, la canalla funcionen millor amb els avis, no fan tantes rebequeries. Una raó podria ser que aquests no van tan accelerats com els pares, dediquen més temps a que els nens facin coses, vestir-se, esmorzar, preparar la bossa, al seu ritme.

Es parla que quan la canalla fan coses, tot i que sabem que per la falta d'experiència poder no ho fan del tot correcte, es respecti el que han fet, valorar-lo i mai rectificar-lo davant d'ells. Es parla de l'autonomia que la canalla té i que pot demostrar quan per exemple fan sortides amb l'esplai i no hi han els pares. Es gestionen i es responsabilitzen de les seves coses de manera sorprenent.

Aquí es fa l'aportació que es la família, pares, avis, germans grans...que sobre protegeixen a la canalla, per por, per inseguretat... per no veure les capacitats que tenen.

Les estratègies per afavorir l'autonomia poden ser variades, segons les dinàmiques de cada família, de l'edat del nen...però mai s'ha de pensar que s'ha fet tard. Evidentment, quan mai s'ha demanat a un infant cap tipus de responsabilitat i es vol començar a fer, cal fer demandes on vegi la necessitat i estigui condicionat, per exemple: se li demana que pari la taula pel sopar de tota la família. Si no ho fa, la família serà asseguda a taula, el sopar estarà fet però faltará la seva aportació, no hi hauran els coberts, ni plats... La canalla ha de veure que la col·laboració de tots és important.

Es tanca la sessió d'avui i s'emplaça als participants a la propera, que tindrà lloc el dia **15 d'abril a les 18'30 h.**